

Birgitte Refshauge

Digte

A close-up photograph of a dandelion seed head, showing the intricate structure of the seeds and their fine, white, feathery pappus. The seed head is centered in the frame against a dark, blurred background of green foliage. The word "Digte" is overlaid in a large, red, serif font across the middle of the image.

Digte 2008-16
Copyright © Birgitte Refshauge 2019

Coverfoto: forfatteren
www.birgitterefshauge.dk

Januar

Vejret lydløst
Våd sne tynger tage
Bihulerne lukker

Skabet

Jeg kom til verden i et skab
Der var allerede en masse ting i det
som var mine

Så blev der puttet en masse andre ting ind
som ikke var mine

Til sidst var der ikke mere plads
Jeg kunne ikke røre mig

En dag kom der nogen forbi og åbnede lågen
Så sprang jeg ud

Februar

Glitrende hvidhed

Blænder blikket

Rimfrost

Atomer

Ingenting findes ikke. Veje findes ikke. Længsel findes ikke. Mennesker findes ikke. Problemer findes ikke. Huse findes ikke. Latter findes ikke. Besværligheder findes ikke. Sygdom findes ikke. Følelser findes ikke. Dumhed findes ikke. Begejstring findes ikke. Papir findes ikke. Passion findes ikke. Sult findes ikke. Vand findes ikke. Fred findes ikke. Medfølelse findes ikke. Æblehaver findes ikke. Elskov findes ikke. Myg findes ikke. Kærlighed findes ikke. Frygt findes ikke. Venskab findes ikke. Nærhed findes ikke. Lort findes ikke. Gråd findes ikke. Alting findes ikke. Lyst findes ikke. Aber findes ikke. Sorg findes ikke. Byer findes ikke. Vrede findes ikke. Bøger findes ikke. Ærgrelser findes ikke. Træer findes ikke. Besvær findes ikke. Fugle findes ikke. Hjælpeløshed findes ikke. Søer findes ikke. Angst findes ikke. Roser findes ikke. Krig findes ikke. Fisk findes ikke. Liv findes ikke. Død findes ikke. Jeg findes ikke...

Ind i stilheden

På med det praktiske tøj. Pak en rygsæk med fornødenheder. Spænd skoene på fødderne. Grib nøglen. Åbn døren. Smæk døren - bag dig. Skridtene runger hult på trappen. Tre stokværk. Gennem hoveddøren. Ud i det fri. Solen skinner. Skytotter her og der. Frisk brise. Klart lys. Solbriller og kasket. Et skridt. To skridt. Tre skridt. Det går godt. Skoene gnaver ikke. Gennem byen. Gader, huse, biler, cykler, fodgængere. Støj. Uro. Mylder. Gå videre. Gå videre. Der er luft mellem husene nu. Færre mennesker. Flere træer. Flere fugle. Fuglesang. Vindspil. Nynner med. Skridt for skridt længere og længere ud på landet. Se langt. Se langt ud over landskabet. Ind i skoven. Ind i katedralen. Ind i sindet. Ind i stilheden. Ind i stilheden. Ind i stilheden. Ind i stilheden!

Udvikling

Det kan ikke gå hurtigt nok
med at komme frem, hjem, ud, ind, op, ned, hen!
Det kan ikke gå hurtigt nok
med at komme igennem det, over det, forbi!

Det kan ikke gå hurtigt nok
med at blive færdig!

FÆRDIG!

Hurtigere, højere, bedre,
hurtigere... hurtigere... hurtigere... hurtigere...

Da vores oldeforældre fik hestevogn gik det HURTIGERE
Da vores bedsteforældre fik automobilen gik det
HURTIGERE
Da vores forældre fik motorveje gik det HURTIGERE
Da vi fik rumfærger og broer gik det HURTIGERE
Da vi fik nye skinner mellem byerne gik det HURTIGERE

Skal vi nyde hurtigere,
Leve hurtigere,
elske hurtigere?

Ved du godt at når du er færdig,
så... er... du... virkelig... FÆRDIG!

STOP... STÅ AF... HURTIGT!!

Te

Rækker ud efter tekanden
Løfter den og skænker te i kruset
Dampen stiger op i krøllede snirkler

Stiller tekanden tilbage
Griber blyanten
Gul - med bidemærker

Lægger blyanten igen
Rækker ud efter kruset
Løfter det op til munden
Nipper

Kan ikke holde tekrus i hånden
og skrive samtidig

Derfor er det her løgn
Jeg nipper ikke te
Jeg skriver

April

Ustadig april
Musvitten kalder til parring
Lyden af forår

Psykoanalyse

Atmosfæren trækker vejret
Tyngdekraften retter sig ud
Rører jeg tidsboblen
Brister rummet

Hjernesvind

Logger ind på min hjerne
og opdager
at den er belagt med spindelvæv

Ser ingen spindlere
så hvordan kan det
være kommet der?

Opdager
at det slet ikke er min hjerne
og altså ikke mit spindelvæv
det lettede!

Fluen

En flue ligger i vindueskarmen. Omkommet af varme fra den bagende sol. Geværild og bombetorden høres i baggrunden. Og så bliver der stille. Det rykker i fluens ene vinge. Jeg iagttager den nøje og skubber lidt til den med lillefingeren, men det må have været et synsbedrag. Den er ganske død. Det lyder skørt, men med største omhu, som for ikke at skade den, skovler jeg fluen ned i en tændstikæske og vil hælde den ud ad vinduet. Uvist hvorfor, får jeg en impuls til at puste ganske blidt på den. Til min store forbløffelse, rykker det i et ben og en vinge. Så rejser fluen sig på de bittesmå vakkende ben. Folder vingerne ud og letter. Kredser lidt og flyver så ud ad det åbne vindue...

Jeg kigger forundret på æsken, ud ad vinduet og på æsken igen. Så tager jeg mine sandaler på og går ud for at puste blidt på alle de døde...

Uro

En uro
Nede fra tærne
Omme i nakken
Ude i fingrene

Kulde sniger
Op ad ryggen
Ind i hjernen

Der er kun to spørgsmål
Hvor er jeg?
Hvad gør jeg?

Alt andet
Er overflødigt

Flugt

Når jeg giver mig til at skrive,
flygter jeg fra noget andet.
Når jeg giver mig til noget andet,
flygter jeg fra at skrive.

Majmood

Gråspurveorkester med solsortesolo
møder mit øre
når jeg slår
morgendøren op.

Scenen sat af
syrenflor, kirsebærblomst, æblehvidt.

Luften mæt af våd jord efter natteregn
netop sådan er morgener i maj.

Og i aften ringer liljekonvaller
solen ned.

Tre fugle

Tre fugle flyver under himlen og lander i det nærmeste træ. En skrigekamp udspiller sig, indtil der er en vinder. Den største får den højeste gren. De andre to må finde andre trætoppe. Vingefanget er stort. Og sort. Kongefuglen letter igen og sejler nu stolt gennem luften. Looper og lander i toppen af et andet træ, hvor den skuer ud over sit kongerige. Det var den dag vi begravede min far. Jeg kiggede op på fuglen og vidste med det samme, at min far var inde i den. Lige siden har den store fugl været min far. Lige meget hvilken fugl og hvilket år.

Identifikation

Jeg er en prik. Jeg er en bog. Jeg er en blyant. Jeg er en kop. Jeg er tape. Jeg er en vase. Jeg er et egern. Jeg er et æble. Jeg er en streg. Jeg er et lys. Jeg er et billede. Jeg er en sofa. Jeg er en gaffel. Jeg er en gade. Jeg er en lampe. Jeg er en verden. Jeg er et leksikon. Jeg er en æske. Jeg er en cykel. Jeg er en sko. Jeg er et bord. Jeg er en færge. Jeg er en rejse. Jeg er en planet. Jeg er en sol. jeg er regn. Jeg er et blad. Jeg er et efterårstræ. Jeg er en stol. Jeg er en pære. Jeg er en flaske. Jeg er en node. Jeg er en kugle. Jeg er en kaktus. Jeg er en sløjfe. Jeg er sne. Jeg er vand. Jeg er en himmel. Jeg er en himmel. Jeg er vand. Jeg er sne. Jeg er en sløjfe. Jeg er en kaktus. Jeg er en kugle. Jeg er en node. Jeg er en flaske. Jeg er en pære. Jeg er en stol. Jeg er et efterårstræ. Jeg er et blad. Jeg er regn. Jeg er en sol. Jeg er en planet. Jeg er en rejse. Jeg er en færge. Jeg er et bord. Jeg er en sko. Jeg er en cykel. Jeg er en æske. Jeg er et leksikon. Jeg er en verden. Jeg er en lampe. Jeg er en gade. Jeg er en gaffel. Jeg er en sofa. Jeg er et billede. Jeg er et lys. Jeg er en streg. Jeg er et æble. Jeg er et egern. Jeg er en vase. Jeg er tape. Jeg er en kop. Jeg er en blyant. Jeg er en bog. Jeg er en prik.

Ordløs #1

Når der ingen ord er, vil jeg gerne vide hvor de er blevet af. Jeg kan fløjte, lokke, kalde, råbe, skrike, skælde ud, kommandere, tvinge og vride dem frem. Men de kommer ikke. Enkelte fragmenter river sig løs, løber i zigzag, unddrager sig sigtet; jeg får ikke ram på dem. Jeg kan kaste vod eller liner, inddampe hele søer, dræne have, ryste bjerge. Jeg kan besværges, bruge trolddom, anråbe, forbande og forvise for evigt. Ingen trusler virker; ingen smisken og smigren virker; ingenting virker. Ord er ord er ord - de gør som det passer dem med eller uden mig.

Juni

Duften af regn
Kildrende vind rasler i træer
Solen vender

Emmeren drær

Vi går i solvarmen mens emmeren drær. Ingen ved mere hvad det er; små skilte ved vejsiden vejleder den uvidende. Sveden drypper af din pande og tindinger. Stien støvet; tør duft af lyng, hø, hest. Mens vi snakker bliver vinduerne røde, blå, grønne. Nogle med pelargonier. Stråtag bliver til tang og tegl. Du taler om dengang vi byggede huse med rutsjebaner ud ad vinduerne og skøjtebane på loftet; køleskabe med automatisk forsyning af vanilleis. Saftevand i vandhanerne. Vi holder hånd og glemmer aldrig de søer vi svømmede i eller huler vi byggede i skoven. Dengang begreb vi alting og vidste alt vi behøvede at vide. Nu begriber vi så lidt, at det er skrumpet ind til myggestik. Men her er vi. Stien er blevet til en asfalteret vej og rutsjebanerne til eksamensbeviser og fornuftige sko. Vi går baglæns for at finde os igen og glemme alt det vi er i morgen. Emmeren drær; om et øjeblik er det væk og vi er væk; har glemt hvem vi er og hvorfor vi er det.

ptsd

Indefra føles huden som
raspet op med et rivejern
Her hjælper kun
tulipaner og gåsedun

Juli

Alt er lukket
Ingen er hjemme
Sådan er det med Juli

Sprækker i forhænget

Om natten er jeg et sted, der ved mere
end jeg ved
På et sprog jeg ikke forstår
Som stumfilm på et natligt lærred
Som sprækker i et forhæng
Et sted med drager og trolde
sturtende højhuse
Børn der går igennem vægge
Damer i sorte kjoler og hat
spadserer på bunker af murbrokker
En park med lilla træer
Polstrede trapper og bjerge
Gyldne katte i snor
En hånd uden krop rækker mig en fjer.
Og jeg kan flyve.

Du, min dyrebare
bøjer dig over mig
børster støvet af min pyjamas
efter natten i de afsides egne
hvisker at der er kaffe.

August

Augustmørke
Venligt mørke
Hvert år det samme mørke
Efter en juli
Og en juni
Mørket mildner sindet
Og tager de solrige dage
Med ind i erindringen

Neocortex

Det er en mærkelig fornemmelse
at stå med sin tørre hjerne
og skrælle den
med en kartoffelkniv.

Oktober

Efterårsmørke som blød silke
Blade blæser af
Stearinlys i stager

Ordløs #2

Vandet i brønden står lavt
Råber jeg ned i skakten
udebliver ekkoet

November

Vågner i tåge
Lamper tændes i køkkener
Morgenfugle tier

Koldkrigsbarn

Den kolde krig
spøger gennem Berlins støvede murbrokkelandskab

Grønne mænd med maskinpistoler
og undervognsspejle
konfiskerer Anders And fra en syvårig
af frygt for at det skal korrumpere den socialistiske ide?
De hunde vil vel have det selv!

Mure og pigtråd
Overalt grænser
Alles Verboten

Jeg har det som
elefanten
lænket til en havestol.

Banale billeder

Jeg har glemt noget
og nu sidder frustrationen
fast mellem ribbenene.

Intet skal gå til spilde
siger analytikeren...

Selv banale billeder
rummer indsigt.

Men hvorfor
har mine røde sko
fået vinger?

Morgensang for Michael Strunge

I den kølige majs sidste dage
efter at have
lagt den tredje hjernehalvdel
i blød i kaffe
og morgenbad
læser jeg Samlede Strunge,
drengen der i sit korte liv
skrev så sort
og stort

Tornsangeren udenfor vinduet
ledsages af regntriller
som lyden af en bæk
ned ad skotrenden
da mit blik fanges af en strofe

Jeg giver fra mig
hvad jeg har stjålet
hele mit liv.

Unplugged

Tiden strækker sig i lange snoninger
gennem dagene og regnvejr

Jeg travet fra stuen til køkkenet og tilbage igen
mens jeg venter
duerne holder balancen på tagrenden
med hårde fugleklør

Modemets grøngule lyspletter er slukkede
Den konstant summende
tirrende
krævende
strøm fra den elektroniske omverden
afbrudt

Tiden står stille i meget lange stræk
og en fin hvisken bliver hørlig
gennem regnen
med duernes krappende lyde på zinken

Når du læser et digt

Når du læser et digt
Er det ikke digteren du læser
Det er dig selv

Dage som disse

Som om den sorg jeg bærer bag skjorten
bliver mindre jo mere jeg strider
Strider mig ihjel mens den vokser
Begaver mig, uden gaver

Den dag jeg holdt op med at være udenfor verden
døde jeg

Jeg fulgte min far og min mor
de var som skygger
synsbedrag

Dage som disse er sorte
De suger af mig som igler
Indtil de hvidner

December

Det fløjlssorte mørke
er som et flyvende eventyrtæppe.
Lucia bringer lys.

Polsk Vodka

Stearinlyset er tændt og flammen blafrer
let ved min vejrtrækning
i mørket efter en lang dag

Alene med spøgelse
Søvnen forstyrret

En hvid kulde strejfer min kind
med duften af pibetobak
og polsk vodka

Jeg bliver siddende her
indtil daggryet
og solsorten vækker nabolaget

Selvsving

Det er så let at falde ned i selvmedlidenhedens grågrønplumrede boblende, stinkende sump. Det er som om tyngdekraften vejer flere ton mere end normalt og fødderne går gennem tyk, klæbrig karamel.

Efterårsmørket gør det hele meget mere blødt og silkeagtigt. Aften med stearinlys og filmtryghed lægger sordin på tankernes selvkopierende selvsving. Dynen duner på kroppens ømme kontur. Puderne støtter en smertende nakke og ryg. Længselsfulde tilbageblik på tidligere tider - nostalgiske billeder til erstatning for den farlige, kaotiske og uoverskuelige nutid. I gamle dage var alting meget bedre. Meget meget bedre? At miste sine overbevisninger, omend for en stund, er ligesom at blive forældreløs. Der er ikke længere nogen til at holde dig i hånden og fortælle dig hvordan det hele hænger sammen eller hvad vej du skal gå. Det er som at blive efterladt i et tomrum hvor ingenting længere giver mening. Hvor alting pludselig er blevet usandt? Du har kun dig selv som vejleder. Jeg længes efter min egen tidsalder men ved ikke hvornår det er... dengang jeg vidste alt og alting var enkelt og ligetil. Usårlig tillige. Jeg ved mindre og mindre. Jeg tror ikke på noget. Illusionerne er brugt op... Og i morgen... står solen op igen!

Morgensang for min elskede

Det er en hvile
at se på dig
i din blåhvide badekåbe bag avisen
med kaffelatte og krummer på tallerkenen
mens morgensoldis danser med vinden
på den mosgroede terrasse

Vinden driller søndagen
avisen og marmeladen
klistrer sammen

Ligesom vi
klistrer sammen
i badekåbe og sæbeduft

Sandet til

Hvor går man hen
når tørken breder
sin knoklede hånd
over sjælen

hvor går man hen
når tidsel og tjørn
hindrer øjnene i
at se

hvor går man hen
når rust æder hjertet
og isen ikke vil tø

Ringe trøst

Jeg putter mig ord
Som var de et lunt tæppe
Det kradser her og der

Alkymi

nigredo
hvor lyset undflyr
og hjertet
favnes i jordemørke

albedo
hvor skyggen fortrænges
og hjertet
blindes af himmelhvidhed

rubedo
hvor solopgangens ild slår luer
og hjertet
bades i kærlighedsblod

Travetur

Kølig morgen

Møder fremmede ansigter

Der er smil mellem os

Mindfulness

En engel går gennem stuen
mærker du suset?

Milde mødre

Dagen går så småt på hæld
Solen synker i vest
med flammerødt tæppe over sig
Snart vil også jeg tage et tæppe over mig
lade nattens drømme tage over

Nattens drømme og de skæve billeder
De skæve billeder med skygger
befolket med alfer
med trolde
med hekse
og meget milde mødre

Milde mødre findes kun i drømme
Solen synker i vest
med flammerødt tæppe over sig
Nattens drømme tager over



Birgitte Refshauge, født 1957, er psykoterapeut, astrolog og skribent dels på egen blog, dels hos Horoskopbladet Stjernerne siden 2016.

Digtene har tidligere været udgivet på bloggen
www.birgitterefshauge.dk

"I'm fundamentally, i think, an outsider. I do my best work and feel most braced with my back to the wall. It's an odd feeling though, writing against the current; difficult to disregard the current."

Virginia Woolf.

www.birgitterefshauge.dk